

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

วันที่ ๒๕ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

คณะกรรมาธิการ ...

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการผลิตแอสฟัลต์ติกคอนกรีต ซึ่งเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการสะสมผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเอราวัณ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า จากรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยศูนย์อนามัยที่ ๘ อุตรธานี ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ณ สถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ พบว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการสะสมผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (แอสฟัลต์ติกคอนกรีต) สถานประกอบกิจการมีพื้นที่ประมาณ ๕ ไร่ ลักษณะเปิดโล่ง ไม่มีรั้ว โดยรอบบริเวณเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ปลูกอ้อย ยางพารา เป็นต้น ซึ่งอยู่ห่างจากที่อยู่อาศัยของประชาชนประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร แต่สถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ อยู่ใกล้เคียงโรงโม่หิน ที่ใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตแอสฟัลต์ติกคอนกรีต จากการสอบถามผู้อยู่อาศัยโดยรอบ ซึ่งมีระยะห่างจากสถานประกอบกิจการประมาณ ๑ กิโลเมตร จำนวน ๕ คน ได้รับผลกระทบเรื่อง กลิ่นเหม็น จำนวน ๓ ราย ประกอบกับศูนย์อนามัยที่ ๘ อุตรธานี ให้ความเห็นว่า ประชาชนจะได้รับผลกระทบ ในช่วงที่ออกไปทำไร่ ทำสวน ส่วนประชาชนที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงได้รับผลกระทบในช่วงฤดูฝน เนื่องจาก ทิศทางลมจะพัดกลิ่นควันไปยังที่อยู่อาศัยของประชาชนโดยตรง สอดคล้องกับเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลเอราวัณได้ตรวจสอบสถานประกอบกิจการภายหลังที่ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอรับใบอนุญาต พบว่า กระบวนการผลิตของผู้อุทธรณ์ก่อให้เกิดมลภาวะ เรื่อง กลิ่นเหม็น เหม่าควัน ฝุ่นละออง เห็นว่า ยางมะตอยหรือยางแอสฟัลท์ (Asphalt) เป็นผลิตภัณฑ์ (product) ที่ได้จากกระบวนการกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม เป็นส่วนของน้ำมันดิบ ที่หนักที่สุด ลักษณะเป็นของเหลวที่มีความข้นหนืดหรือกึ่งของแข็งสีดำหรือน้ำตาลแก่แกมดำ เป็นส่วนผสมระหว่างสารประกอบไฮโดรคาร์บอนและสารอินทรีย์อื่นๆ เมื่อมีกระบวนการอุ่นยางมะตอยให้ร้อนจะมีการปลดปล่อยสารประกอบไฮโดรคาร์บอน (HC หรือ Hydrocarbon) ออกมา ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้ใช้พื้นที่เป็นเชื้อเพลิงในการอุ่นน้ำมันเตา หลังจากนั้นจึงใช้น้ำมันเตาในการให้ความร้อนอุณหภูมิ ๑๘๐ องศาเซลเซียส ในกรรมวิธีการคลุกหินแกรนิตกับยางมะตอย ซึ่งยางมะตอยที่ถูกให้ความร้อน พื้นที่เป็นเชื้อเพลิงแข็ง และน้ำมันเตา รวมทั้งขั้นตอนการนำหินแกรนิต (granite) ผสมคลุกกับยางมะตอยเพื่อเป็นแอสฟัลต์ติกคอนกรีตโดยเครื่องดัคฝุ่นไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ กองหินที่ใช้ในกระบวนการผลิตและกองเศษหินที่เหลือจากการผลิต สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้สามารถเป็นสาเหตุหรือแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ (Air Pollution) ในเรื่องกลิ่นเหม็น เหม่าควัน และฝุ่นละอองดังกล่าวได้ทั้งหมด นอกจากนี้บริเวณพื้นที่สถานประกอบการ และทางเข้าออกไม่ได้มีการลาดยางมะตอยหรือเทคอนกรีต เมื่อรถบรรทุกวิ่งเข้าออกจึงมีโอกาสตะกุกฝุ่นตามพื้นผิวเกิดการฟุ้งกระจายล่องลอยไปตามกระแสลมได้ด้วย จึงเป็นเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๒๒ และเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเอราวัณ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๖ ที่กำหนดว่า “สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางแสง มลพิษทางความร้อน มลพิษทางความสั่นสะเทือนของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมี หรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการควบคุม และป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น”

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๓๐๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ ประกอบกิจการ ขอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในขณะที่ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ประกอบกิจการผลิตแอสฟัลต์ติกคอนกรีต ซึ่งเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการสะสมผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อ ๒๒ ของกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ และข้อ ๑๖ ของเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเอราวัณ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังนั้น คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๓๐๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๓๐๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑

๓๕๔ ที่ ๖๑

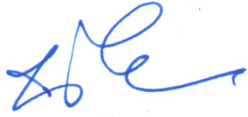
(นายदनัย ชีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

(.....)

ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

(นายชนบ มากบุญ)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

(นางสาวณัฐอาภา อุไรกุล)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นายวิชญ์ วาสนานนท์)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

(นายเทพสิทธิ์ รักไตรรงค์)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นายศุภล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นางพรพรรณ ไม้สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายदनัย ถิวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย
กรรมการและเลขานุการ

๕ ธ.ค. ๖๕ ๒๕๖๕

ตรวจ